

Yitro - Torah, Triennial Year 2

Exodus 19:1-20:23

(1) On the third new moon after the Israelites had gone forth from the land of Egypt, on that very day, they entered the wilderness of Sinai. (2) Having journeyed from Rephidim, they entered the wilderness of Sinai and encamped in the wilderness. Israel encamped there in front of the mountain, (3) and Moses went up to God. The LORD called to him from the mountain, saying, "Thus shall you say to the house of Jacob and declare to the children of Israel: (4) 'You have seen what I did to the Egyptians, how I bore you on eagles' wings and brought you to Me. (5) Now then, if you will obey Me faithfully and keep My covenant, you shall be My treasured possession among all the peoples. Indeed, all the earth is Mine, (6) but you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.' These are the words that you shall speak to the children of Israel." (7) Moses came and summoned the elders of the people and put before them all that the LORD had commanded him. (8) All the people answered as one, saying, "All that the LORD has spoken we will do!" And Moses brought back the people's words to the LORD. (9) And the LORD said to Moses, "I will come to you in a thick cloud, in order that the people may hear when I speak with you and so trust you ever after." Then Moses reported the people's words to the LORD, (10) and the LORD said to Moses, "Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes. (11) Let them be ready for the third day; for on the third day the LORD will come down,

שמות י"ט:א-כ"ג

(א) בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: (ב) ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחננו במדבר ויסון־שם ישראל גגד הָהָר: (ג) ומשה עלה אל־הַאֱלֹהִים ויקרא אליו: הנה מוֹתֶהָּ לְאֹמֶר כֹּה תֹאמַר לְבַיִת יַעֲקֹב וּמַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ד) אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשֶׁר אֲתַכֶּם עַל־פְּנֵי נְשָׁרִים וְאַבָּא אֲתֶכֶם אֵלַי: (ה) וְעַתָּה אִם־שָׁמַעְתֶּם תִּשְׁמָעוּ וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ אֲתִבְרִיתִי וְהִלִּיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל־הַעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ: (ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מִמְּלַכְתּוֹת כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ז) ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ: (ח) ויַעֲנוּ כָל־הָעָם יחדוֹ וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבְּרָה יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מִשְׁעָה מִשְׁעָה אֶת־דְּבַרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: (ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנֵה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעָב הָעֲנָן בְּעָבֹר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרֵי עַמִּי וְגַם־בָּרָךְ יִאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבַרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה: (י) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדְשָׁתֶם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבִּסוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם: (יא) וְהָיוּ נְכֻנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי אֲבִיִּי הַשְּׁלִישִׁי יָרַד יְהוָה לְעִינֵי כָל־הָעָם עַל־הָרַ סִינַי: (יב) וְהִגַּבְלַתְּ אֶת־הָעָם סָבִיב לְאֹמֶר הַשְּׁמָרוּ לְכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקַצְהוּ כָל־הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוֹמָת: (יג) לֹא־תֵלַע בּוֹ זֶד כִּי־סָקוֹל יִסְקַל אוֹ־יִרְה יִירָה אִם־בָּהֶמְה

in the sight of all the people, on Mount Sinai. (12) You shall set bounds for the people round about, saying, 'Beware of going up the mountain or touching the border of it. Whoever touches the mountain shall be put to death: (13) no hand shall touch him, but he shall be either stoned or shot; beast or man, he shall not live.' When the ram's horn sounds a long blast, they may go up on the mountain." (14) Moses came down from the mountain to the people and warned the people to stay pure, and they washed their clothes. (15) And he said to the people, "Be ready for the third day: do not go near a woman." (16) On the third day, as morning dawned, there was thunder, and lightning, and a dense cloud upon the mountain, and a very loud blast of the horn; and all the people who were in the camp trembled. (17) Moses led the people out of the camp toward God, and they took their places at the foot of the mountain. (18) Now Mount Sinai was all in smoke, for the LORD had come down upon it in fire; the smoke rose like the smoke of a kiln, and the whole mountain trembled violently. (19) The blare of the horn grew louder and louder. As Moses spoke, God answered him in thunder. (20) The LORD came down upon Mount Sinai, on the top of the mountain, and the LORD called Moses to the top of the mountain and Moses went up. (21) The LORD said to Moses, "Go down, warn the people not to break through to the LORD to gaze, lest many of them perish. (22) The priests also, who come near the LORD, must stay pure, lest the LORD break out against them." (23) But Moses said to the LORD, "The people cannot come up to Mount Sinai, for You warned us saying, 'Set bounds about the mountain and sanctify it.'" (24) So the LORD said to him, "Go down, and come back together with Aaron; but let not the priests or the people break through to come up to the LORD, lest He break out against them." (25) And Moses went down to the people and spoke to them. (1) God spoke

אם-איש לא יתקרב במשך היכל המה יעלו
 בקר: (יד) ויגד משה מן-ההר אל-העם
 ויקדש את-העם ויכבסו שמלתם: (טו)
 ויאמר אל-העם הניו נכנים לשלשת ימים
 אל-תגשו אל-אשה: (טז) ויהי ביום
 השלישי בהזת הבקר ויהי קלת וברקים
 וענן כבד על-ההר וקל שפר חזק מאד
 ויחמד כל-העם אשר במחנה: (יז) ויוצא
 משה את-העם לקראת האלהים מן-המחנה
 ויתאצבו בתחתית ההר: (יח) והר סיני עשן
 כלו מפני אשר ירד עליו והנה באש ויעל
 עשנו כעשן הכבש ויחמד כל-ההר מאד:
 (יט) ויהי קול השופר הולך וחסק מאד משה
 ידבר והאלהים יעננו בקול: (כ) ויגד יהוה
 על-הר סיני אל-ראש ההר ויקרא יהוה
 למשה אל-ראש ההר ויעל משה: (כא)
 ויאמר יהוה אל-משה רד העד בעם
 פו-יהרסו אל-יהוה לראות ונפל ממנו רב:
 (כב) וגם הכהנים הנגשים אל-יהוה
 יתקדשו פו-יפרץ בהם יהוה: (כג) ויאמר
 משה אל-יהוה לא-יוכל העם לעלת אל-הר
 סיני כיי-אמרה העדתה בנו לאמר הגבל
 את-ההר וקדשתו: (כד) ויאמר אליו יהוה
 לד-רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים
 והעם אל-יהרסו לעלת אל-יהוה
 פו-יפרץ-בם: (כה) ויגד משה אל-העם
 ויאמר אליהם: (ס) וידבר אליהם את
 כל-הדברים האלה לאמר: (ס) אנכי
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
 מן ית עבד ים: (ג) לא יהיה-לך אלהים
 אחרים על-פני (ד) לא תעשה-לך פסל
 וכל-תמונה אשר בשמים | ממעל ואשר
 בארץ מתחת ואשר במים | מתחת
 לארץ (ה) לא-תשפחנה להם ולא תעבדם
 כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות
 על-בנים על-שלישים ועל-רבעים לשנא י:
 (ו) ועשה חסד לאלפים לאהבי וישמרי
 מצותי: (ז) לא תשא את-שם-יהוה

all these words, saying: (2) I the LORD am your God who brought you out of the land of Egypt, the house of bondage: (3) You shall have no other gods besides Me. (4) You shall not make for yourself a sculptured image, or any likeness of what is in the heavens above, or on the earth below, or in the waters under the earth. (5) You shall not bow down to them or serve them. For I the LORD your God am an impassioned God, visiting the guilt of the parents upon the children, upon the third and upon the fourth generations of those who reject Me, (6) but showing kindness to the thousandth generation of those who love Me and keep My commandments. (7) You shall not swear falsely by the name of the LORD your God; for the LORD will not clear one who swears falsely by His name. (8) Remember the sabbath day and keep it holy. (9) Six days you shall labor and do all your work, (10) but the seventh day is a sabbath of the LORD your God: you shall not do any work—you, your son or daughter, your male or female slave, or your cattle, or the stranger who is within your settlements. (11) For in six days the LORD made heaven and earth and sea, and all that is in them, and He rested on the seventh day; therefore the LORD blessed the sabbath day and hallowed it. (12) Honor your father and your mother, that you may long endure on the land that the LORD your God is assigning to you. (13) You shall not murder. You shall not commit adultery. You shall not steal. You shall not bear false witness against your neighbor. (14) You shall not covet your neighbor's house: you shall not covet your neighbor's wife, or his male or female slave, or his ox or his ass, or anything that is your neighbor's. (15) All the people witnessed the thunder and lightning, the blare of the horn and the mountain smoking; and when the people saw it, they fell back and stood at a distance. (16) "You speak to us," they said to Moses, "and we will obey; but let not God speak to us, lest we die." (17) Moses

אֱלֹהֵיךָ לִשְׂאוֹא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת
אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שִׁמּוֹ לִשְׂאוֹ: (פ) (ח) זְכוֹר
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ (ט) וְעַל שֵׁשׁ יָמִים
תַּעֲבֹד וְעַל יְתֵ כָּל־מְלֶאכֶתְךָ (י) וַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת | לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה
כָּל־מְלָאכָה אֲתָה | וּבְנֶה־יּוֹבְתְךָ עַבְדְּךָ
וְאִמְתְּךָ וּבְהֶמְתְּךָ וּגְרֹרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ (יא)
כִּי שִׁשְׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם
וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בְּרַח יְהוָה
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ: (ס) (יב) כִּבֹּד
אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֵיךָ עַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: (ס) (יג)
לֹא תִרְצַח ח: (ס) לֹא תִגְנֹב: (ס) לֹא תִגְנֹב:
(ס) לֹא־תַעֲנֶנֶה בְּרַעַף עַד שֶׁקָּר: (ס) (יד) לֹא
תַחְמֹד בֵּית רַעַף לֹא־תַחְמֹד אִשְׁת־רַעַף
וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחִמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר
לְרַעַף: (פ) (טו) וְכָל־הָעַם רֵאִים אֶת־הַקּוֹלֹת
וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַהַר
עֹשֵׂן וַיִּרְא הָעַם וַיִּנְעֻעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֹק: (טז)
וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אֲתָה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה
וְאֶל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת: (יז)
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעַם אֶל־תִּירְאוּ כִּי
לִבְעֹבוֹר נִסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר
תַהֲיֶה יִרְאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ:
(יח) וַיַּעֲמֵד הָעַם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ
אֶל־הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים: (פ) (יט)
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמֶר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי
עִמָּכֶם: (כ) לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהִי לְסוֹף
וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: (כא) מִזְבַּח
אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וְנִבְחַתְתָּ עָלָיו אֶת־עֲלֹתֶיךָ
וְאֶת־שְׁלֹמֶיךָ אֶת־צֹאנֶךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ
בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת־שְׁמִי אֲבוֹא
אֵלֶיךָ וּבְרַכְתִּיךָ: (כב) וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים
תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֹתָהּ גִּיזִית כִּי תִרְבֶּה
הַגִּפְתָּ עָלֶיךָ וַתִּחַלְלֶנָּה: (כג) וְלֹא־תַעֲלֶה

answered the people, “Be not afraid; for God has come only in order to test you, and in order that the fear of Him may be ever with you, so that you do not go astray.” (18) So the people remained at a distance, while Moses approached the thick cloud where God was. (19) The LORD said to Moses: Thus shall you say to the Israelites: You yourselves saw that I spoke to you from the very heavens: (20) With Me, therefore, you shall not make any gods of silver, nor shall you make for yourselves any gods of gold. (21) Make for Me an altar of earth and sacrifice on it your burnt offerings and your sacrifices of well-being, your sheep and your oxen; in every place where I cause My name to be mentioned I will come to you and bless you. (22) And if you make for Me an altar of stones, do not build it of hewn stones; for by wielding your tool upon them you have profaned them. (23) Do not ascend My altar by steps, that your nakedness may not be exposed upon it.

בְּמַעַלְתָּ עַל־מִזְבְּחֵי אֲשֶׁר לֹא־תִגְלֶה עֲרוֹתֶיךָ
עָלָיו: (פ)

